నటనమే బ్రతుకోయి!

యాదగిరి హుందాగా పైకి లేచి గొంతు సవరించుకున్నాడు. అతని హంగామా చూస్తే దీర్ఘోపన్యాసంతో ఊదరగొట్టడానికి సంసిద్ధమయినవాడిలా అగుపడుతోంది. ఒకమాటు దగ్గి "ఒరేయ్, కాసిన్ని మంచినీళ్ళు!" అంటూ కేక పెట్టాడు. ప్రక్కనేవున్న సేవకపాత్రధారి గాజు గ్లాసుతో మంచినీళ్లు పట్టుకొచ్చి యాదగిరి చేతి కందించాడు. అతను సగం నీళ్ళు త్రాగి గ్లాసు ముందున్న మేజామీద వుంచుతూ అందరినీ ఒక కంట కలయజూసి మందహాసం చేశాడు.

"ఇదిగో, యాదగిరీ! నీనవ్వు చట్టుబండలయినట్టే వుంది కాని, రేపీ వేళకు నాకు రావాల్సిన డబ్బు ముట్టజెప్పకపోయావో నేనింక మీ తైతెక్కల భాగోతగాళ్ళలో ఉండేది లేదు. నిన్ను ప్రేమించినట్టు నటించడం కాదని, నిజంగానే నిన్ను ప్రేమించేస్తూ ఉన్నట్టున్నానని మా అమ్మ అంటోంది, నువ్వు ఇందాకా డబ్బు యివ్వకపోవడంవల్ల" అంటూ మీనాక్షి లేచి రుసరుస లాడింది.

"శాంతించు, మీనాక్షీ! శాంతించు! మన కళోపాసనకు మీ అమ్మ కంటకప్రాయమైపోయింది. అహఁ! అలా అన్నానని మూతి అష్టవిరి చెయ్యకు. ఏనాటికయినా నీ మాతృమూర్తిని మణిమాణిక్యాలతో తులతూచి పారవెయ్యగలమనే ధైర్యం నాకుంది. ఆ పరిపక్వదశ వచ్చేవరకూ ఆమె వేచివుండడం అందాకా మనం కళామతల్లి కాళ్ళు కడుగుతూనే వుండడం మంచిది. ఇప్పుడు నాదగ్గర దమ్మిడీ లేకపోవచ్చు. రేపు నా జేబులునిండి ఉండవచ్చు. అప్పుడయితే "హా! హతవిధీ! ఈ శేల అలా అడిగేస్తుందా!" వెనకనే వున్న కుర్చీలో చతికిలబడ్డాడు.

"ఒరేయ్! యీ సంవాదం కట్టిపెట్టి ఏమయినా డికాక్షనునీళ్ళు కాయిస్తున్నావో లేదో యేడవరా ముందు." విలన్‌పాత్ర తీసుకున్న విఠల్‌రావు గుడ్లెర్రజేస్తూ అడిగాడు.

యాదగిరి గుండెలు ఝల్లుమన్నాయి. నిన్నటి రిహార్సల్సుకు అచింతపిక్కనీళ్ళయినా లేవని వాళ్ళంతా గోలెత్తిన విషయం తనకు విదితమే.

"అందులోకి పాలున్నాయా?" మీనాక్షి తన పాత్రోచితమైన అధికృతతో ఉద్దండం చేసింది.

యాదగిరి మాట్లాడకపోవడం చూచి సర్వసేనానిగా నటించబోయే తీక్షణరావు "చెప్పవేంరా దగుల్బాజీ!" అని హుంకరించాడు.

"సోదర, సోదరీమణులారా! దేనికయినా తొందరపాటు కూడదు. అబద్ధంగాడిని లింగంశెట్టి దగ్గరకు బెల్లంకోసం పంపించాను" అంటూ సముదాయించబోయాడు యాదగిరి.

"ఏమిటీ?" నాకు బెల్లమూ కలిపిచ్చేదీ?" మొదటిపదం దీర్ఘాలు తీస్తూ ఆశ్చర్యం వెలిబుచ్చింది మీనాక్షి.

"అబ్బబ్బ, పంచదార"లోపాయికారీగా అన్నాడు.

ఈ కోలాహలంతో నిద్రాభంగమై

డి. అర్జునరావు

అందరికీ వెనకతట్టు బెంచిమీద పడుకున్న అబద్ధంగాడు కళ్ళునులుముకుంటూ వచ్చి "లింగంశెట్టి శనివారంపూటా అరువు లేదన్నాడురా" అన్నాడు.

"ఒరేయ్, ఓరిబడుద్ధాయి! అలాగన్నాడని చెప్పకోవద్దట్రా" యాదగిరి వాడిమీద కస్సుమని లేచాడు.

"రిహార్సల్సు అయ్యాక చెబుదామనుకున్నాను. అదిగాక, నువ్వు నాకిచ్చిన పార్టను ఎంతరా? చివర్న 'ఎవరక్కడ?' అనగానే 'చిత్తం, ప్రభూ! ఏమి సెలవు?' అనడమేనా నాకున్నది. ఈపాటిదానికోసం నువ్వెళ్ళమన్న ఆ శెట్టిదగ్గరకెళ్ళి నువ్వుతినాల్సిన ఆ చీవాట్లన్నీ నేను తినడమా! అంచేత, ఉక్కకొట్టుకు చెప్పదెబ్బలా వీళ్ళచేత నేనుపడ్డ ఆ చీవాట్లలాంటివే నీకూ తినిపించడం నా యుద్దేశమై యుండు గాబోలు!" అన్నాడు అబద్ధంగాడు మత్తులో ఒళ్ళు విరుచుకుంటూ.

"ఆహాహా! అరె అబద్ధం! మసిపూసిన మాణిక్యానివిరా! తెరమరుగున పడిపోయిన మహానటుడివిరా! ఇంత డైలాగు ప్రోమ్టింగు లేకుండా నువ్వు చెప్పగలవని నే నెప్పుడూ ఊహించలేకపోయానురా!"

"చి, ఛి! నోరుముయ్యరా!" అన్నాడు వెనకనుంచి యెవడో.

"ఎవఁడ్రా అది?"

"ఈ బుడబుక్కల సాయెబు మాటల్తో మనం పళ్లీలు కొడుతున్నాంరా నిజంగా. లేకపోతే కాఫీ నీళ్లు తయారుజెయ్యకుండానే మనల్నందరినీ రిహార్సల్సు పరప్పించడానికి వీడిది గుండెయా, చెరువుయా? కనుక సలసల మరిగే వేడివేడి పొగలుకక్కే కాఫీకుండ మనమధ్య పెట్టంగానే యీనాటకం రిహార్సల్సు జరగడానికి వీలులేదని నేను ప్రతిపాదిస్తున్నాను." అన్నాడింకొక నటకుడు వెంటనే అందుకుని.

"ఒరేయ్! నీ ప్రతిపాదన త్రోసిపారేస్తున్నాను." యాదగిరి మొండికెత్తాడు.

"నువ్వెవడివోయ్ మమ్మల్ని త్రోసిరాజనడానికి? ఓటింగు జరగాల్సిందే" భీష్మించాడు.

"అంతే, అంతే!" అన్నారు అంతాను.

"సరెలెండ్రా, యీ ప్రతిపాదనకు వ్యతిరేకంగా యెంతమంది సమ్మతిని తెలుపుతారో చేతులెత్తండి" అన్నాడు యాదగిరి కళ్ళు తేలవేసి.

మీనాక్షి తల కోమలహస్తాన్ని గాజాలతో గలగల మనిపిస్తూ పైకెత్తింది.

అందరూ అప్రయత్నంగా, అనాలోచితంగా; కూడబలుక్కున్న గూడుపుఠాణీలా చేతులు ఎత్తేశారు. అబద్ధంగాడు మాత్రం యథాస్థానంలో గుర్రుపెట్టి నిద్రబోతున్నాడు.

"సోదరులారా! విచారించకండి. కుండెడు మంచినీళ్ళు తప్పకుండా పటించుకొస్తాను. ఒరే అబద్ధం!" యాదగిరి ఉత్సాహంగా పిలిచాడు.

అబద్ధంగాడు ఉలుకూ పలుకూ లేదు.

"సరే, ముందు రిహార్సల్సు కానీయండి." వెనక్కితిరిగి మిత్రులను ప్రోత్సాహించాడు.

"పరబ్రహ్మ పరమేశ్వర!" పాట మొదట్లోనే శ్రుతి ఆకాశాన్నంటుతోంది.

"హోల్డ్, ఇంకొద్దు! అసలే ఎండిపోయిన గొంతులమీద సనేమిరా కృషిసాగదు" యాదగిరి అడ్డుతగలడంతోనే అందరూ ఆగిపోయారు.

"రాకుమారి వినోదిని యిక్కడ ఈ లత మీది కుసుమాన్ని ఆఘ్రాణించుతూ నిలుచుం·

★ నటనమే బ్రతుకోయి ! ★

టుంది. స్థలం, ఉద్యానవనం కదురా ప్రాంప్టర్?"

"అవును సార్!" పళ్ళసందున సగంలో ఆరిపోయిన బీడీపీక తీసి చెవిమధ్య యిరికిస్తూ జవాబు చెప్పాడు అవధాని.

"తరవాత ఏమిటి?"

"మీరొస్తారు!"

"అంటే యెవరు?"

"జోగులాడి వేషంలో ఉజ్జయినీ రాకుమారుడు రణధీరుడు"

"బాగు, బాగు! మీనాక్షీ, ఏదీ! రంగం మీదికి దూకు"

"అలాగే" అంటూ లేడిలా గంతువేసి స్టేజిగా నిర్దేశింపబడిన స్థలంలోకొచ్చి నిలబడుతుంది.

"మీనాక్షీ! నా పిలకలో పువ్వు తురుముకుంటాను. నన్నే లతగా భావించి ఆ పిలకలోని పూపరిమళం వాసన చూడు"

"ఒరే, అవధానీ! పిచ్చి వేషాలెయ్యకు"

"ఎఫెక్టుకోసం మరి"

"అదే నీలో వున్న డిఫెక్టు" యాదగిరి అవధానిని ఖండించి మీనాక్షిని చూస్తాడు. విలాసంగా వున్న ఆమె ఓరకళ్ళలోని మధురపు[illegible] మేను పులకరించి, చేతులు రెండూ ముందుకు చాచి "వినవే బాలా! నా ప్రేమగోలా!" అని పాడుతూ భామాకలాపానికి ఉపక్రమించాడు.

"ఏమండోయ్! అది కాదండీ" తనలో వున్న బాధ కనబడకుండా మొత్తుకున్నాడు ప్రాంప్టర్ అవధాని.

కాని ఆ ప్రేమవిలాపం ఆగలేదు. నిళ్ళల [illegible]లాలపైన పరుగులెత్తే అభంగతరంగాల్లా ముందుకీ వెనక్కీ ఆడుతూ మీనాక్షి మీది మీదికి పడుతున్నాడు యాదగిరి.

"నేనుండెందుకింక? ఈ పదవికి రాజీనామా యిచ్చేస్తున్నాను ఇదిగో మీ సెకండు హాండ్ బీడీముక్కా, నాటకం కాపీ బుక్కూను. వచ్చానాయేమిటి నా ప్రాంప్టింగు అక్కరలేకపోవడానికి" ప్రాంప్టరు యాదగిరిని ఆ మూడ్‌లోనే పట్టుకుని సతాయించి [illegible]ట్టు అడిగేశాడు

"ఒరేయ్! నేనెవర్ని?" ప్రాంప్టర్ని అడిగాడు యాదగిరి.

అవధాని బదులాడలేదు

"అసలు నేనెవణ్ణంటే చెప్పవేమోయ్"

"నువ్వెవడివో నాకేం తెలుసోయ్?"

"హారి నీ పిండాకూడు మండా. యింత కాలం యీ నాట్యకళామండలికి నేను డైరెక్టర్నని తెలీదూ, చోద్యం?"

"ఏడిశావ్! నేను మాత్రం నాకా యెవిటి? నీకులా నటించలేననుకున్నావేమో! ఏదీ, మీనాక్షీ, ఇలా రా. ప్రేమ నటనలో మన తడాఖా యేమిటో వీడికి చూపెడతాను" మీనాక్షి చెయ్యిపట్టుకు లాగబోయాడు అవధాని.

యాదగిరి ఛటాల్న అవధాని చేతిమీద కొట్టి "ఛవ్? దూరంగా వుండు. ఎంతటి సాహసమ్మ?" అంటూ ఉగ్రుడైపోయాడు.

అవధాని రెండడుగులు వెనక్కి తొలగి నిలబడి "మీనాక్షీ! ఒక్కటడిగేస్తున్నా! నన్ను ప్రేమిస్తావా, ప్రేమించవా? చెప్పలేదు గాని చిన్నప్పట్నుంచీ నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను. చెప్పేయ్! ఆ ఆశకూడా నిరాశ అని తెలుసుకుని వీధులవెంట దేవదాసులా వెళ్ళిపోతాను, ఎక్కడో నీ నామస్మరణతో ఎప్పుడో ఎవ్వరికీ తెలియని అగాధంలో కూలి అసువులు వీడుతాను" అని నిక్కచ్చిగ అడిగేశాడు అవధాని తనకేదో బాకీవున్నట్లు.

"ఒద్దండీ! అవధాన్లుగారూ, మీరేమీ అయిపోవద్దు! మా అమ్మనడిగి చెప్తాగా. కాస్త ఆగండి" మందస్మితంతో గోముగా అంది మీనాక్షి.

"ఇంకెప్పుడూ? ఇప్పుడే వెళ్ళి తేల్చేసుకుందాము. తాడో పేడో ఇప్పుడే తేలిపోవాలి." అవధాని అధికమయిన తొందర కనబరిచాడు.

"ఒరే, మా నాన్నవికదూ! కాస్త రిహార్సలు అయిపోయేదాకా ఆగు. నీకో దణ్ణం." యాదగిరి అవధాని చిబుకం పుచ్చుకుని బ్రతిమాలుకున్నాడు.

"చూడ్రా. ఎలాగుంది నా నటన" అవధాని సగర్వంగా చూచాడు.

"ఓ, అదట్రా ఇది! అద్భుతంగా వుంది. నువ్వు కాస్సేపుండు. ఏరా! మన కమేడియన్ ఎక్కడ్రా?" నలువైపులా చూశాడు.

కమెడియన్ లటపుటం నోరావలించుకుంటూ వచ్చి నిలుచున్నాడు.

"చెప్పరా నీ డైలాగులు, అందివ్వరా ప్రాంప్టర్" అన్నాడు యాదగిరి.

"ఎవడ్రా ప్రాంప్టర్?" అవధాని గర్జించాడు.

"చిత్తం, నే నేరా" అని సర్దుకుని, "ప్రారంభించరా లటపుటం" అన్నాడు.

"డొక్కను సిగరెట్టు పొగ గుక్కెడయినా పీల్చకుండా ఎలారా!" లటపుటం నిస్పృహ కనబరచాడు.

"చచ్చాం, ఒరే అబద్ధం! ఇందాక ఎవడో పుణ్యాత్ముడిస్తే రెండుదమ్ములు లాగి వరండాలో పారేశాను—వీడి ట్రేడ్ మార్కు; అది తీసుకురారా" యాదగిరి నిద్రపోతున్న అబద్ధంగాడిని గట్టిగా కొట్టి లేపి పరుగెత్తమన్నాడు.

అబద్ధంగాడు అక్కడే అయిదు నిముషాలు సర్దుకుని నిలబడి అడుగు ముందుకు వేశాడు. పది...పదిహేను...నిమిషాలయింది, అబద్ధంగాడు తిరిగిరాలేదు.

"వాడు వస్తాడులే, నువ్వు నోరుకదపరా" యాదగిరి లటపుటంగాణ్ణి కోరాడు.

"పోనీ నువ్వెళ్ళి కాస్త చూసిరారా, వాడేమయ్యాడో" అన్నాడు లటపుటం.

"సరే, ఏంచేస్తాం" అంటూ బయటికెళ్ళి మరునిమిషంలోనే తిరిగొచ్చాడు.

"ఒరేయ్, ఆ అబద్ధంగాడూ లేడు, ఆ సిగరెట్టుపీకా లేదక్కడ. వాడే కొట్టేసి ఇక్కణ్ణుంచి పరారీ అయినట్టున్నాడు; పుండాకోరువెధవ! దగాకోరు!" అని ఉక్రోషంతో యాదగిరి అబద్ధంగాడిమీద పళ్ళు కొరికాడు.

"అదట్రా, ఆ రెండంగుళాలముక్కకి నాకీ పాపం, వాణ్ణి అనకు. నేనే కాల్చేశాను. సీటుచెక్కమీద పెట్టేవుకదూ?" లటపుటం సత్యసంధత కనబరిచాడు.

"సరి, సరి. తమరే స్వాహా చేశారన్నమాట. ఇహనేం, కానీ నీ సంభాషణలు."

"ఒరేయ్. అదేం లాభం లేదనుకో. సిగరెట్టు పానంతో నా మగతన్నా తీరాలి, లేకపోతే మీనాక్షితో ఒకసారి లవ్వాడనిచ్చినాసరే నా మమత తీరుతుంది" లటపుటం షరతు పెట్టాడు.

"ఏదీ! ఆడు చూదాం" యాదగిరి వెనక్కో అడుగు, ముందుకో అడుగూ వేసి ప్రత్యాలీఢ పాదంలో నుంచున్నాడు.

"అమ్మో, నువ్వలా నుంచుంటే నేనెలా సరసానికిరాను. ఈ విశ్వరూపంముందు నిలబడగలిగే రసికుడెవడు?" లటపుటం తన భయకారణాన్ని వెలిబుచ్చాడు.

"ఛట్, పొండ్రా! ఏమీ చాతకాని వెధవలు!" యాదగిరి అందరినీ యీసడించుకున్నాడు.

అలాగనడంతోనే సర్వసేనాని తీతుణరావు "ఏమన్నావ్?......ఒరే పద్యంరా, శ్రీరాగం...అరున్నర...ఆఁ...

ఈధరణీశుపుత్రి గొని యేడకు బోయెదు
వీవు దుర్మతీ!
పాదములంటి నన్ శరణుబొందక బోతివో,
బ్రచెక్కలౌ!......

తరవాతరా...వేగా...

"బొదలనిన్ను బెట్టుకుని" అందించాడు అవధాని.

...బొదలనిన్ను బెట్టుకుని" యర్పణ
సేతును జాలిమాపవే...

టక్కున ఆగి "ఛీథ! ఏమిట్రా ఆ ప్రాంప్టింగు!

(47 - వ పేజీ చూడండి)

నాలుగోయుగం. కలియుగంవచ్చింది. నేను అన్ని ఆశలూ వదులుకొని ముక్కు మూసుకుని కూచున్నాను. ఈ వయస్సులో ఇప్పుడు నేను కట్టి ఈనమోస్తానటయ్యా! ఆ మాట అడగడానికి నీకు సిగ్గులేదుటయ్యా!" అన్నీ గేదె చెప్పినట్టు చెప్పాడు భట్రాజు.

ఇంత యుక్తిగా, ఇంత చమత్కారంగా ఆగేదె ఏస్థితిలోఉన్నదీ సభవారికీ, జమీందారుకూ కూడా ఎరుక పరిచాడు గణపతిభట్టు. ఇప్పుడందరికీ అసలు విషయం అవగతమైంది. భట్రాజు ప్రతిభకు, సమయస్ఫూర్తికి అంతా మెచ్చుకున్నారు. జమీందారుకు కూడా కోపం పోయి సంతోషం కలిగింది. తన లోభిగుణాన్ని వదిలిపెట్టి అప్పటికప్పుడే మనుష్యులను పంపి మరొక చక్కని మూడు సంవత్సరాల పాడిగేదెను తెప్పించాడు. గణపతిభట్టుకు ఇనాముగా ఇచ్చాడు. దాంతోపాటు మరికొంత ద్రవ్యంకూడా ఇచ్చి సత్కరించాడు.

భట్రాజు సంతోషించి "అన్నదాతా సుఖీభవ!" అని ఆశీర్వదిస్తూ వెళ్ళిపోయాడు. ★

నటనవేఁ బ్రతుకోయి!

(12-వ పేజీ తరువాయి)

వీరరసాన్ని రసాభాస చేశావురా పిడుగా" అన్నాడు తీక్షణరావు.

"నువ్వు పిడుగులు పడినట్టు పాడేస్తూంటే, నాకు భయమేసిందిరా మరి" అవధాని తన్ను తాను సర్దుకున్నాడు.

"సంతోషించాంగాని రిహార్సల్సు యీ వేళకి అయిపోయినట్టేరా" అన్నాడు యాదగిరి.

"శ్రీదారిద్ర్య నాట్యమండలికి!" అంటూ అబద్ధంగాడు లోపలికి ప్రవేశించాడు.

అందరూ "జై!" అంటూ జయజయ ధ్వానాలు చేశారు. తరవాత అందరూ ఒకేసారి నిద్ర ముంచుకొస్తున్నట్టు ఒళ్లొక్కళ్లే జారుకున్నారు.

"ఒరే అప్రాచ్యపు వెధవా! అబద్ధంగా! ఎక్కడ చచ్చావురా ఇంతవరకూ?" ప్రశ్నించాడు యాదగిరి

"గుమ్మంపక్కనే ఒక్క కునుకు తీసాలేరా"

"వల్లకాటిలోకి వెళ్ళవలసినది."

"పోతారా"

"అక్కడికేనా?"

"అవును"

"వెళ్ళి చావు"

"ఉదయమే లేచివస్తాను"

"పగటిదెయ్యమై వస్తావాయేం?"

అప్పటికే గడపదాటిన అబద్ధంగాడికి దెయ్యమన్నమాట వినబడగానే అవతల అలుముకున్న చీకటిలో వెయ్యిభూతాలుఎదురయి వస్తున్నట్టు ఒక్కసారే కెవ్వున "అయ్య బాబో" అని కేక పెట్టి ఏకదూకులో వెనక్కి ఎగిరివచ్చి మీనాక్షిని రెండుచేతులతోను పట్టేసుకున్నాడు. గడగడ వణుకుతున్న అబద్ధంగాడిపట్టునుంచి విడిపించుకోడానికి బ్రహ్మప్రళయమయింది మీనాక్షికి.

నిలబడలేక చతికిలబడిన అబద్ధంగాడు ఇంకా కంపించిపోతున్నాడు. ఒళ్ళు చల్లగా వుంది. క్రింద పడుకోబెట్టి పరదాగుడ్డతీసి కప్పాడు యాదగిరి.

"చచ్చిపోలేదుగదా వాడు" అవధాని అడిగాడు.

"నీకెందుకుగాని వెళ్ళరా"

"అయితే, రా మీనాక్షీ వెడదాం"

"ఏడిశావ్, మీనాక్షికి నాకూ రిహార్సలు

ఈ వేడుక శుభకాలములో
బిన్నీవారి స్పన్ సిల్కు చొక్కా
వేసుకొని ఎంతో దర్జాగా కనపడండి

పెళ్లిళ్ల కాలము వచ్చేసింది. ఎంతోమంది మిత్రుల యిళ్లలో శుభకార్యములకు, బంధువులను చూచుటకు విరామము లేకుండా వెళ్లవలసివస్తుంది.

ఇది మీరు దర్జాగా కనపడవలసిన సమయము. బిన్నీవారి స్పన్ సిల్కు గుడ్డతో తయారైన ఒక బాజాకైన సిల్కు చొక్కా ధరించండి. దానిని ధరిస్తే మీకు ఎంతో సుఖముగా ఉంటుంది మరియు మీ స్నేహితులు, బంధువులు దానిని విశ్చయముగా మెచ్చుకొంటారు.

బిన్నీవారి సిల్కు చొక్కా గుడ్డ ఆశ్చర్యకరముగ తక్కువ ధరలో అసలైన సిల్కు యిచ్చే మెత్తదనము నిస్తుంది. అంత తక్కువలో అంత మంచి బట్ట బిన్నీవారు మాత్రమే యివ్వగలరు!

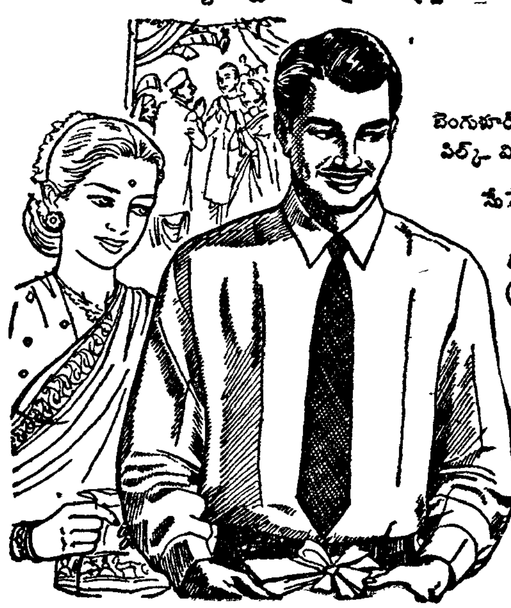

బెంగుళూర్ వులెన్, కాటన్ అండ్ సిల్కు మిల్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్

సేల్సింగ్ ఏజంట్సు

బిన్నీ అండ్ కంపెనీ (మద్రాసు) లిమిటెడ్ మద్రాసు

★ నటనమే బ్రతుకోయి! ★

ఉంది. నువ్వుపోయి రేపు పెందరాళే రా ఆ నటన చూపెడుదువు"

"ఏం మీనాక్షీ, నాది నిజమైన ప్రేమే! దాని సంగతేమిటి మరి?"

"నిజంగానా, మరి ఆయన ఏదో రిహార్సలు ఉన్నదంటున్నారుగా. మా అమ్మయినా నిద్రమత్తుమీద యిప్పుడేమి టాలోచించగలదు. ఏం చెప్పినా రేపేగా"

"సరే నువ్వు లేకపోతే నేం? నేనొక్కణ్నే వెడతాను మీ అమ్మదగ్గరికి" అవధాని జందెం సవరించుకుంటూ నిష్క్రమించాడు.

"ఇంకమనం రిహార్సల్సు వేసుకుందాం"

"డైలాగ్సు చెప్పండి"

"ప్రియా! తాజ్‌మహలుకంటే దివ్యమయిన మీ హృదయసౌధంలో నాకు స్థానమివ్వరా? మీ యెదలో దాగగలిగిన యీ ప్రణయతపస్విని కన్నుకలలు కరగి వెన్నెల సెలయేరులై యమునానదిలా పొంగి ప్రవహించుతాయి. నా ప్రేమ జగద్విఖ్యాతమౌతుంది. నా గాధ చరితార్థమవుతుంది." యాదగిరి నటనతో సహితంగా డైలాగులు చెప్పాడు

మీనాక్షి తిరిగి వాటిని అతనికి అప్పగించుతుంది.

"ప్రియతమా! నా హృదయాన్ని నీ వక్షోభాగంలో పదిలించి, నీ అధరాలకు నా పెదవులు సంధించి; నీ కళ్ళలో నా ప్రతిబింబం చూచుకుంటూ యుగయుగాలూ ఇలాగే ఉండిపోయేట్టు ఏ దూర్వాసుడయినా శిలలుగా శపించివేస్తే బాగుండును" అంటూ యాదగిరి అక్షరాలా నటించేశాడు. మీనాక్షి ప్రణయోన్మాదినిలా ఉండిపోయింది. యాదగిరిలో వున్న నటనాచిరి చూచో లేక ప్రణయతృష్ణను చూచో.

అంతలోకే మీనాక్షి తల్లి రంగమ్మ రివ్వుమంటూ గడపదాటి వచ్చింది. ఏ లోకంలోనో వున్న యాదగిరి అక్కడ్నుంచి తోకఝాడించాడు.

యాదగిరి అదృశ్యమయ్యాక అవధాని పెద్దగా నవ్వుతూ రంగమ్మ వేషం విప్పేశాడు. నిలువుచూపు పడిపోయిన మీనాక్షి ఆశ్చర్యపోయి చూసింది.

పరదాగుడ్డక్రింద పడుకున్న అబద్ధంగాడు "నటనమే బ్రతుకోయి" అంటూ పాట సాగించాడు, అదిరిపాటుగా లేచి

ఇదంతా వెలుపలవుండి కనిపెట్టిచూస్తున్న యాదగిరి అచ్చం రంగమ్మగొంతుతో "ఒసే! మీనాక్షీ, ఎక్కడున్నావే?" అని అరిచాడు. మీనాక్షికి చెరివోకవైపూ నుంచున్న అవధాని అబద్ధం పెరటిగుమ్మంలోనుంచి ఉడాయించారు

వాళ్ళ నిష్క్రమణానంతరం యాదగిరి వెనకపాటునే వెళ్ళి మీనాక్షి కళ్లుమూశాడు. అతడని ఆమెకు తెలుసు.

ఆడదానిమనసు చూరగొనడానికి మగాడు ఎంత విచిత్రంగా నటిస్తాడో అనుకుంటూ యాదగిరివైపు తిరిగి అతనిమీదికి వెన్నెల సెలయేరులాంటి మధుర మందహాసతరంగం ఒకటి విసిరింది మీనాక్షి. ★

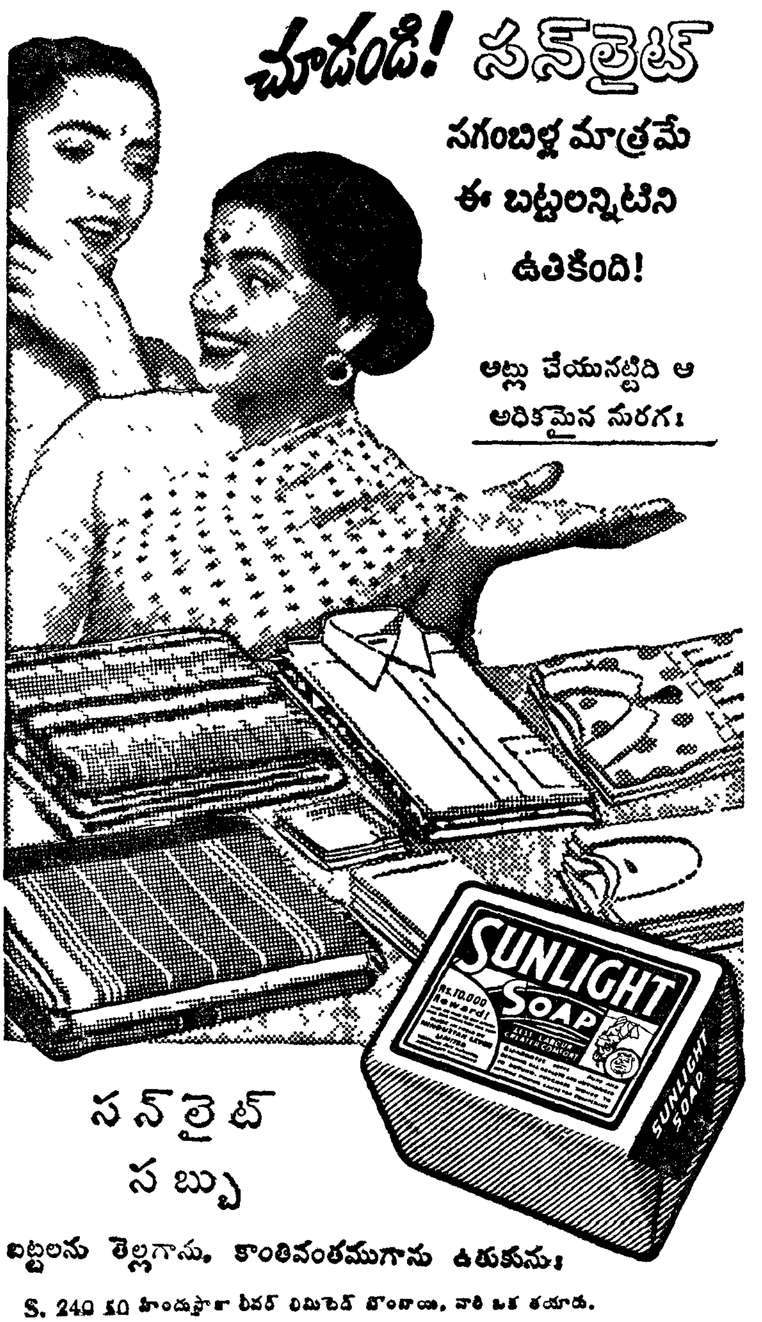

అక్కన్న మాదన్నల మహేశ్వరం

(21వ పేజీ తరువాయి)

ఎప్పట నుండేవో నిర్ధారణగా తెలియదు. బహుశః ఈ మిట్టమీద వుండి వుండవచ్చునని ఊహింపవచ్చు. ఈ మిట్టనుండియే గోలకొండకు బోవు దారి వున్నది దానికి ఇరువైపుల మైలురాళ్ళున్నవి. ఈ రాళ్లివద్ద గుర్రములు అంచెలుగా నుండేవనీ, అక్కన్న మాదన్నలు ఏకాయెకిని గోలకొండ పోవడానికి